

Põhikohtuasja pooled

Appellant: Provincie Antwerpen

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Belgacom NV van publiek recht

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv) artiklit 6 ja/või 13 tuleb tõlgendada nii, et selle kohaselt ei tohi liikmesriigi ametiasutusele anda eelarvest tulenevatel või muude põhjustel luba maksustada sideoperaatorite majandustegevust, mida võimaldab selle jaoks liikmesriigi territooriumil või selle osal selliste GSM-i tugipostide, mastide või antennide kasutamine, mis on paigaldatud avalikule või eraomandile?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Prantsusmaa) 13. mail 2013 — Anouthani Mlalali versus CAF des Bouches-du-Rhône

(Kohtuasi C-257/13)

(2013/C 207/43)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Anouthani Mlalali

Vastustaja: CAF des Bouches-du-Rhône

Eelotsuse küsimused

Kas (Prantsuse) sotsiaalkindlustusseadustiku artiklites L.512-2 ja D.512-2 sätestatud tingimused on kooskõlas 25. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/109/EÜ⁽¹⁾ artikliga 11?

⁽¹⁾ Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta (ELT L 16, lk 44; ELT eriväljaanne 19/06, lk 272).

Peter Schönbergeri 8. mail 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 7. märtsi 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-186/11: Peter Schönberger versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Appellant: Peter Schönberger (esindaja: advokaat O. Mader)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

— Tühistada Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus kohtuasjas T-186/11;

— rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hageja taotlus. Tühistada hagejale 25. jaanuari 2011. aasta kirjaga teatatud kostja otsus lõpetada tema petitiooni nr 1188/2010 menetlemine, ilma et petitiooni sisu oleks hinnanud petitioonikomisjon;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus jättis asjaolude kirjelduses märkimata, et petitioonikomisjoni esimees teatas täpsemaid põhjendusi esitamata, et petitioon on küll vastuvõetav, kuid petitioonikomisjon ei saa uurida selle sisu. Järelikult moonutas Üldkohus asjaolusid, andes mõista, nagu oleks petitioonile antud sisuline hinnang.

Üldkohus jättis tähelepanuta petitiooni esitamise põhiõiguse kaitseala ulatuse, leides õigusvastaselt, et see kaitse piirdub üksnes petitiooni vastuvõetavuse kontrollimisega. Kaitse hõlmab aga ka õigust petitiooni sisulisele hindamisele ja sisulisele otsusele, kui petitioon on vastuvõetav (õigus nõuda sisulist hindamist).

Üldkohus leidis ebaloogiliselt, et vastuvõetava petitiooni uurimata jätmisel parlamendi poolt ei ole — vastupidi vastuvõetamatu petitiooni uurimata jätmisele — mingisuguseid õiguslikke tagajärgi.

Üldkohtu otsus on vastuolus tema enda kohtupraktikaga kohtuasjas T-308/07: Tegebauer⁽¹⁾. Üldkohus leidis nimetatud otsuses, et petitiooniõiguse sisu võib olla riivatud, kui petitiooni ei ole sisuliselt uuritud.